

Міністерство освіти і науки України
Міністерство соціальної політики України
Національна академія наук України
Інститут економіко-правових досліджень
Донбаська державна машинобудівна академія
Донецький національний університет
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
Донбаський міжрегіональний центр професійної реабілітації Інвалідів
Управління праці та соціального захисту населення
Краматорської міської ради

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ: ПІДПРИЄМСТВО-РЕГІОН-КРАЇНА

**Матеріали всеукраїнської науково-практичної
конференції**

25 грудня 2015 р
Київ - Краматорськ - Чернівці - Вінниця

УДК 338.24
ББК 65.012 (Укр)
С 69

Організаційний комітет:

Устименко В.А. - Директор ІЕПД НАН України, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрн України

Бурлуцький С.В. - професор кафедри економіки підприємства ДДМА, доктор економічних наук, доцент

Лучик С.Д. – завідувач кафедри обліку і аудиту ЧТЕІ КНТЕУ, доктор економічних наук, професор

Лучик В.Є. – завідувач кафедри економічної кібернетики та програмної інженерії ЧТЕІ КНТЕУ, доктор економічних наук, професор

Макогон Ю.В. – завідувач кафедри «Міжнародна економіка» Донецького національного університету (м. Вінниця) , доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України, заслужений діяч науки та техніки України

Фоміна С.О. – директор Донбаського міжрегіонального центру професійної реабілітації інвалідів Міністерства соціальної політики України

Чукова Н.В. – начальник Управління праці та соціального захисту населення, в.о. управляючого справами Краматорської міської ради

Соціальна відповідальність: підприємство – регіон – країна
С69 [текст]: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції, 25 грудня 2015 р // Краматорськ, 2015. – 156 с.

Викладено тези доповідей учасників сеукраїнської науково-практичної конференції «Соціальна відповідальність: підприємство-регіон-країна. Для студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, наукових та педагогічних працівників.

УДК 338.24
ББК 65.012 (Укр)

ЗМІСТ

Аракелова І. Проблема працевлаштування внутрішньо переміщених осіб в Україні	6
Ахромкін А. Ситуаційний аналіз показників роботи енергопостачальних компаній України	8
Багрій К. Деякі аспекти соціального аудиту як механізму антикризового управління	11
Балуєва О. Екологічні аспекти формування соціальної відповідальності бізнесу	13
Бардаш С., Мисюк В. Актуальність впровадження аудиту соціальної відповідальності підприємств медійної галузі	15
Бигар Т. Стратегічні орієнтири розвитку інноваційної діяльності України в контексті соціальної відповідальності	18
Боброва Л., Добыкина Е. Рейтинговый метод как инструмент оценки системы управления затратами предприятия	22
Бойченко Е. Особливості прогнозування основних складових соціального життя регіонального соціуму	24
Бурдяк О., Бурдяк О. Еколого-орієнтований розвиток соціально відповідального бізнесу	27
Бурлуцький С. Саморегулювання в системі соціального партнерства	30
Бурлуцька С. Теоретико-методологічні підходи до трактування дефініції «система»	33
Vlasova T. Volunteering as a new phenomenon of social responsibility of bussiness	36
Васильчук Н. Аналіз втрат виробничої інфраструктури Донбасу в контексті активізації міжрегіонального співробітництва	38
Володченко В., Мишура Л. Проектный менеджмент как современный инструмент управления предприятием	41
Вудвуд В. Соціальне підприємництво: сутність та проблеми розвитку в Україні	44
Гитис Т., Титаренко А. Особенности формирования социальной ответственности бизнеса в условиях экономики Украины	46
Гут Л. Підходи до оцінювання результативності реалізації стратегії соціального розвитку підприємств торгівлі	48
Гречана С. Організаційні форми міжрегіонального співробітництва: сутність та види	51
Дегтярева Ю. Лизинговые схемы финансирования инвестиционных проектов	54
Дібровенко М. Методи впровадження соціальної відповідальності в Україні	57
Ерфорт И., Эрфорт Ю., Колодяжная А. Глобальное устойчивое развитие стран Европы с позиций концепции «зеленой» экономики	60
Жмудь А., Рожкова А. Перспективи економіко-правового регулювання соціальної відповідальності бізнесу	63

Конон Багрій, к.е.н., доц.,

*Чернівецький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНОГО АУДИТУ ЯК МЕХАНІЗМУ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Стан сучасного розвитку вітчизняної економіки потребує врахувань соціально-орієнтованих його напрямів, оскільки саме вони є регуляторами соціальної безпеки. Враховуючи вплив євроінтеграційних процесів на економіку, поступово відбувається соціалізація бізнесу в Україні, що й визначає головну тенденцію соціально-економічного розвитку.

Постійний розвиток суспільства та технологій забезпечує і вимагає вдосконалення та переосмислення наявних наукових тверджень. Висвітлення ролі соціального аудиту у системі соціальної політики завжди буде забезпечене певною новизною та актуальністю. Постійна зміна законодавства зумовлює зростання соціальної відповідальності держави, приватного бізнесу та найманих працівників, а це своєю чергою підвищує вимоги до проведення соціального аудиту [1, с.164].

Соціальний аудит – процес оцінки, підготовки звіту, підвищення ефективності функціонування та стилю роботи організації, засіб вимірювання її впливу на суспільство в цілому. За допомогою соціального аудиту можна виміряти ступінь корпоративної соціальної відповідальності. Ним оцінюються насамперед формальні й неформальні правила поведінки всередині організації, думки сторін, зацікавлених у діяльності компанії, з метою вибору умов, сприятливих для менеджменту якості та розвитку людських ресурсів. Подібно до внутрішнього фінансового аудиту, соціальний аудит вимагає чіткої постановки критеріїв дослідження: яких результатів компанія прагне досягти, думка яких груп громадськості впливає на успіх її бізнесу і в яких показниках буде вимірюватися її ефективність [2, с.44].

Соціальний аудит став одним з глобальних явищ в сучасній системі соціальних відносин, ставши не тільки теорією, але і визнаною практикою в системі регулювання людських ресурсів.

Суть соціального аудиту зводиться до діагностики причин, що виникають на підприємстві, в галузі або в регіоні проблем, оцінці їх важливості і можливостей вирішення, формулювання конкретних рекомендацій для зацікавлених сторін. Таким чином, соціальний аудит ставить за мету оцінити результати роботи, щодо реалізації планів, угод і договорів, спрямованих на підвищення ефективності трудової діяльності, зниження плинності кадрів, підвищення задоволеності умовами праці та соціальним життям працівників тощо.

В Україні необхідність формування системи соціального аудиту зумовлена такими причинами:

- на більшості підприємств часто порушуються норми трудового законодавства;
- є приховування нещасних випадків з працівниками на виробництві;
- профспілкові організації піддаються тиску з боку адміністрації.

Запровадження соціального аудиту в нашій країні, на думку багатьох вчених, є актуальним у зв'язку з інтеграцією українських компаній до міжнародних корпорацій, появою представництв, дочірніх підприємств в Україні, поширенням досвіду соціальної відповідальності бізнесу та прозорості соціальних програм. Крім того, на нашу думку, необхідність дієвої системи соціального аудиту в Україні обумовлена ще зацікавленістю власників, профспілок, держави у досягненні домовленості у соціально-трудових відносинах. Функціонування системи соціального аудиту дасть змогу на рівні підприємства:

- виявляти соціальні ризики та розробляти заходи щодо їх зниження;
- встановлювати порушення дотримання законодавства у соціально-трудових відносинах;
- сприяти формуванню позитивного іміджу підприємства;
- діагностувати, контролювати ефективність соціального менеджменту у системі управління [3, с.476].

Оскільки соціальний аудит має комплексний і багатосторонній характер, ініціаторами і замовниками його проведення можуть виступати практично всі учасники соціоекономічних відносин. Практика показує, що сьогодні соціальний аудит може бути внутрішнім і зовнішнім, носити галузевий, корпоративний, регіональний або місцевий характер.

В даний час соціальний аудит перетворився на досить стійку систему, з притаманними їй характерними рисами, процедурами, технологіями, а також зі своїми специфічними проблемами і методами їх вирішення та аналізу.

Сьогодні в системі управління все більшого значення набуває соціальний менеджмент та аудиторські обстеження соціоекономічних відносин.

Динаміка розвитку ринкових відносин змінює співвідношення ролі прибутку і конкурентної здатності в системі корпоративного управління. Враховуючи, конкурентоспроможність у сучасній системі управління різко підвищується роль стратегічного менеджменту та здатності підприємства створити конкурентні переваги.

Результати незалежного аудиторського обстеження повинні носити відкритий характер, а соціальний аудит знімає таємничість, яка часто оточує проблему доходів керівництва підприємств, і тим самим може сприяти ліквідації бази для всіляких чуток, що грають роль подразників в соціальному менеджменті.

У період сучасної кризи приступити до соціального аудиту заважає уявлення про недоцільність витрат на аудиторські обстеження в умовах гострої нестачі фінансових коштів. Подібні сумніви характерні для керівників, які мало знайомі з практикою соціального аудиту і не розуміють які позитивні результати дає аудиторський висновок.

Як показує закордонна практика великі європейські підприємства, які проводять широкі аудиторські обстеження, компенсують витрати на подібні заходи всього за кілька місяців. Однак, відсутність в правовій базі проведення соціального аудиту гальмує в даний час його використання в бізнес-спільнотах. Реалії сучасного часу свідчить, що в Україні відсутні професійні соціальні аудитори, що мають практичний досвід і отримали визнання економічних суб'єктів.

Отже, соціальний аудит в Україні може стати сучасним інструментом соціального партнерства, який перетвориться з механізму розв'язання конфліктних ситуацій у систему гарантування економічної безпеки підприємств та вирішенні актуальних проблем соціально-економічного розвитку держави.

Список використаних джерел

1 Марушко Н. Соціальний аудит як інструмент соціальної безпеки підприємства / Н. Марушко, Г. Воляник // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2013. – № 767. – С. 164-171.

2 Гнатюк О. Соціальний аудит як метод регулювання соціально-трудових відносин на залізничному транспорті України / О. Гнатюк // Українські залізниці. – 2014. – № 10. – С. 43-47.

3 Полякова Л. Аспекти розвитку системи соціального аудиту в Україні / Л. Полякова, Н. Демків // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2009. - № 647. – С. 475-479.

Ольга Балуєва, д.е.н., доц.,

Донецький державний університет управління (м.Маріуполь)

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ

Соціальна відповідальність бізнесу або корпоративна соціальна відповідальність передбачають реалізацію добровільних рішень компаній брати участь у покращенні суспільства і захисту навколишнього середовища. Корпоративна соціальна відповідальність базується на взаємодії із зацікавленими сторонами: службовцями, акціонерами, інвесторами, споживачами, владою та неурядовими організаціям. Таким чином, одне з найважливіших завдань корпоративної соціальної відповідальності - комунікаційна, з'ясування думок та інтересів усіх зацікавлених сторін з тим, щоб максимально врахувати їх у своїй подальшій діяльності.

Не можна не погодитись з думкою про те, що вкрай є необхідним перехід на нові відносини домінування і підпорядкування між господарюванням і природою. Між цими складовими вирішальною є макроекологічна парадігма: економіка має розвиватись в рамках законів природи [1]. Даний постулат